

-Projekt-

UCHWAŁA NR ...../...../2024  
RADY MIEJSKIEJ W KAZIMIERZY WIELKIEJ  
z dnia 10 września 2024 r.

**w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej  
Nr XCIV/700/2024 z dnia 26 marca 2024 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Glinianka  
Łyczakowska”**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz.609 z późn. zm.), oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku- Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2024 poz. 935 z późn. zm.) Rada Miejska w Kazimierzy Wielkiej uchwala co następuje:

**§ 1.**

Uznaje się za niezasadną i przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę złożoną przez Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej sp. z o.o. w likwidacji na uchwałę Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej Nr XCIV/700/2024 z dnia 26 marca 2024 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Glinianka Łyczakowska” wraz z odpowiedzią na skargę.

**§ 2.**

Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 3.**

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy w Kazimierzy Wielkiej.

**§ 4.**

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miejskiej

## Uzasadnienie

Realizując zapisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi udziela się odpowiedzi na skargę złożoną przez Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej sp. z o.o. w likwidacji na uchwałę Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej nr XCIV/700/2024 z dnia 26 marca 2024 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Glinianka Łyczakowska”.

Odnosząc się merytorycznie do zarzutów ze skargi, wskazuje się co następuje. Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej sp. z.o.o w likwidacji złożyło do WSA, za pośrednictwem Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej nr XCIV/700/2024 z dnia 26 marca 2024 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Glinianka Łyczakowska”.

W treści swojej skargi, zarzucono m.in:

1. naruszenie przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 44 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody poprzez nieproporcjonalne ograniczenie prawa własnością,
2. rażące naruszenie prawa materialnego tj art. 20 ust. 1 i 4 w zw. z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych w zw. z art. 129 ust. 2 ustawy prawo geologiczne i górnicze, poprzez uniemożliwienie skarżącej wykonania obowiązku rekultywacji terenu po prowadzeniu działalności w zakresie wydobywania złóż „Odonów” zlokalizowanego na terenie objętym uchwałą o ustanowieniu użytku ekologicznego, co naraża skarżącą na naliczenie podwyższonej opłaty rocznej z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolnej
3. naruszenie przepisów ustawy prawo geologiczne i górnicze poprzez ustanowienie użytku ekologicznego na nieruchomości, co doprowadza skarżącą do prawnej niemożliwości wykonania obowiązku rekultywacji terenu
4. rażące naruszenie przepisów prawa materialnego t.j. art. 42 w zw. z art. 44 ust. 1 u.o.p poprzez ustanowienie użytku ekologicznego na terenie, który nie spełnia ustawowych kryteriów objęcia go takim sposobem ochrony przyrody i którego ustanowienie jest niecelowe.

Prace rekultywacyjne o jakich skarżąca pisze w skardze, a jakie miały być wykonywane na podstawie decyzji Starosty Kazimierskiego RL.6012-29/00 z 2000 r. zatwierdzającej rolny kierunek rekultywacji dla terenów poeksploatacyjnych złóż łąk „Odonów” w Łyczakowie nie zostały rozpoczęte do dnia dzisiejszego. Wykonanie tej decyzji nie było też egzekwowane przez Starostwo przez okres 24 lat. W raporcie skarżącej, a właściwie inwentaryzacji przyrodniczej, wykazano odtworzenie siedlisk przyrodniczych, w tym muraw kserotermicznych i zbiornika wodnego z roślinnością szuwarową, które stworzyły dogodne warunki bytowania zwierząt. Jednak odtwarzanie warunków siedliskowych w tym przypadku jest bezprzedmiotowe, gdyż warunki takie opisano w raporcie, po tak długim okresie nie wykonywania obowiązku rekultywacji, siłami przyrody, samoistnie zaistniały. Niezagospodarowany teren przez kilkadziesiąt lat podlegał systematycznej sukcesji ekologicznej, w wyniku której został zasiedlony przez liczne gatunki flory i fauny stając się użytkiem ekologicznym o nazwie Glinianka Łyczakowska. Tym samym niezasadne jest dokonywanie dalszej ingerencji w tym terenie w ramach prac rekultywacyjnych, gdyż właśnie niepodejmowanie ich umożliwi dalszy rozwój siedlisk w obrębie użytku ekologicznego, który Rada postanowiła utworzyć, a który kolejnych latach bez ingerencji człowieka ma szansę stać się wyższą formą ochrony przyrody.

Celem utworzenia użytku ekologicznego Glinianka Łyczakowska była i jest ochrona mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej - siedlisk przyrodniczych oraz stanowisk rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt, ich ostoi oraz miejsc rozmnażania lub miejsc sezonowego przebywania oraz ochrona mozaiki otwartych przestrzeni łąk świeżych, zadrzewień przydrożnych.

Podjęta uchwałą wyraża wolę mieszkańców Gminy Kazimierza Wielka, udokumentowaną w formie pism i innych wystąpień do urzędu o pozostawienie tego terenu w formie wolnej od wszelkiej zabudowy i ingerujących przedsięwzięć, jako cennego przyrodniczo terenu bytowania roślin i zwierząt oraz rekreacji i edukacji przyrodniczej, służącego zarówno przyrodzie jak i kolejnym pokoleniom mieszkańców Kazimierzy, a także turystom przez następne dziesięciolecia.

Biorąc pod uwagę unikatowe, walory przyrodnicze w Łyczakowie, w tym siedliska chronionych roślin i zwierząt oraz ich miejsc przebywania a także wolę mieszkańców, konieczna stała się ochrona przyrodnicza tego terenu w formie użytku ekologicznego w granicach przedstawionych na mapie stanowiącej załącznik do zaskarżonej uchwały.

Ustawową kompetencją rady gminy wynikającą z art. 44 ust. 1 ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jest ustanawianie form ochrony przyrody. Jedną z form ochrony przyrody jest użytk ekologiczny. Zgodnie z art. 42 przywołanej ustawy „Użytkami ekologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej -naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsca sezonowego przebywania”. Co istotne, zgodnie z art. 44 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody Gmina przez podjęciem uchwały dokonała wymaganego prawem uzgodnienia z właściwym organem ochrony środowiska, który zaakceptował tą inicjatywę.

Uzgodnienie, do którego zobowiązuje art. 44 ust. 3a u.o.p., jest silną formą współdziałania organów i polega na ocenie popartych dokumentacją merytorycznych aspektów projektu uchwały w przedmiocie ustanowienia użytku ekologicznego. Niewątpliwie RDOŚ jest organem wyspecjalizowanym z zakresu ochrony przyrody i środowiska oraz mają do czynienia i porównanie z innymi z tego rodzajami formowani ochrony przyrody, wobec czego jego pozytywna albo negatywna ocena projektu uchwały przesądza o możliwości ustanowienia użytku ekologicznego (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Gd 368/21).

Wobec powyższego, skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Kazimierzy Wielkiej nr XCIV/700/2024 z dnia 26 marca 2024 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego „Glinianka Łyczakowska” jest niezasadna i skarga zasługuje na oddalenie.

W wyniku głosowania projekt uchwały uzyskał pozytywną opinię Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Rada Miejska w Kazimierzy Wielkiej przychyliła się do stanowiska Komisji Skarg, Wniosków i Petycji i podjęła niniejszą uchwałę.